

har også haft stor tilbagegang. Skarvens antal i dag kan ikke betegnes som værende bæredygtigt. Når mennesket én gang har pillet ved naturens balance, forpligter det til at modvirke yderligere balanceproblemer.

2. Fiskeriets problemer

Skarven æder udelukkende fisk, og den æder op mod 500 gram fisk om dagen. I yngleperioden kan det blive op mod 70 tons fisk om dagen. Da hovedparten af skarvens føde er konsumfisk såsom ål, ising, ålekvabber, aborrer og torsk, er det fiskernes leve-

brød, der her er truet. Til sammenligning kan det nævnes, at skarven fanger 1.200 tons ising i yngleperioden, mens fiskerne i samme periode kun fanger det dobbelte, nemlig ca. 2.400 tons. Når det drejer sig om ålekvabber og aborrer, er fiskerne helt udkonkurrerede, her fanger skarven henholdsvis 430 og 127 tons i yngleperioden, mens fiskerne kun formår at fange henholdsvis 7 og 24 tons. Se endvidere nedenstående skema.

Skarvens fortæring af konsumfisk i forhold til fiskeriets landinger:

Fiskeart	Skarvens andel i tons	Fiskeriets andel i tons	Skarvens procentvise andel af den samlede fangst
Torsk	1353	10277	12
Ål	141	525	21
Ising	1198	2447	33
Aborre	127	24	84
Ålekvabbe	430	7	98

Kilde: Denne tabel bygger på tabel 27, side 218 i »Danske skarvers fødevalg 1992-94«, udgivet af Miljø- og Energiministeriet, 1995.

Skarvens store fiskefangster gør det vanskeligere for fiskerne at udnytte de begrænsede kvoter, de har fået tildelt.

Skarven æder mange fisk, men den skambider også mange fisk. Skambidningen foregår, når skarven i sin jagt på fisk i bundgarnsnet jager fisken under vandet. De skambidte fisk dør derefter af de sår, de har pådraget sig eller af stress. De skambidte fisk er ubrugelige for fiskerne og udtryk for et unødvendigt ressourcespild.

3. Dambrug

Bundgarnsfiskerne er ikke de eneste, der lider under skarvens favntag. Også dambrugene oplever store problemer. På Ensted Fiskefarm har ejeren måttet se, at skarver i store flokke ryddede den udendørs fiske-dam for moderfisk. De få fisk, skarven ikke kunne sluge, blev efterladt med mange sår og så stressede, at de døde kort efter. Efter dette gigantiske ædegilde var skarvene så forædte, at de ikke kunne lette fra jorden, selvom man forsøgte at jage dem væk. De var nødt til at gylpe ufordøjede fisk op på jorden for at kunne lette. Prisen for dette skarvbesøg var 20.000 kr. Dette er ikke et enestående tilfælde, og det sker, selv om dambrugene også har mulighed for at bortskyde skarven, hvis den er inden for en 100 meter zone.

4. Skarvens virkning på træer og ubeboede småøer

Når skarvene er samlet i store kolonier, udgør de en fare for de træer, de bruger som redetræer. Skarvens ekskrementer er så skrappe, at træerne simpelthen dør. De steder, hvor skarven yngler på små øer, bliver øerne i løbet af en kort årrække til et månelandskab blottet for andet liv. Uddøde småøer i have- og de indre farvande er dermed i risiko for at bortskylle.

Bemærkninger til forslagets enkelte punkter

Ad 1

Da skarven ifølge EF's fuglebeskyttelsesdirektiv fra 1979 (79/409/EØF) er totalfredet, kan der ikke i øjeblikket indføres en egentlig jagttid på skarven. Der må derfor findes andre lovlige muligheder for at begrænse antallet af skarver.

Europa-Parlamentet er begyndt at se på sagen omkring skarven. Af Europa-Parlamentets beslutning af 15. februar 1996, litra E, fremgår det, at anvendelsen af undtagelsesbetemmelserne i artikel 9 i Rådets direktiv om bevarelse af vilde fugle ikke er tilstrækkelig til at forvalte skarvbestandene på europæisk plan. Europa-Parlamentet foreslår endvidere, at skarven midlertidig udelukkes fra bilag 1 (ikke jagtbare arter) i direktivet.